

Nobilissime, celeberrimèq. Huglij,
 intellxi de praestantissimo viro D. Vander Burch, desiderarij
 scriptorem, qui res superiore auro ab Illustrissimo Principe
 fortitè ac feliciter gestas seculo huic & posteritati donat.
 Quod ut fiat, arbitror necessarium propterea esse, ne tanta
 facinora insciantur, quorum bono illa suscipita et perfecta
 sunt. Ne quod attinet, istiusmodi iam Spartam habitus
 sum, quae totum hominem requirit, quae legionibus cum
 publicis, tum privatis, nonnullis disputationibus & adolandi
 studiosorum ingenijs addo me fatigat, ut vix in ullum
 amodioris studij diverticulum me deflectere sinat. Etiam
 interpellationes amicorum sic loci das horas suffurantur, quas
 magis suis meditationibus impendi cupidem. Quod si
 Atlanti est, summos prius suos explorare, priusquam eos
 coelo fulcindo committat, sane scio ego, quam per ispi
 ondi impar. Modico carmen pangimus, at disprici
 laudem plane refugio. Prudentia sic opus, et sylo ad istas
 res idoneo, & hoc cavendum, ne postquam in historia agrosas,
 quod Florid multis in locis contigit. Etiam aliorum
 exemplo didici, quam difficile sit res gestas gravi oratione
 enarrare, asperis candere. Et quis ego, qui istiusmodi
 argumentum tractare audeam delicato hoc seculo, quod vel
 ob boiter pravè seipsum disponam sponacatur. Si historiarum
 curiositati satisfacere non potuit ingenium illud adri nostri
 laudem, quod optime nospi, egone famae periculum subibo
 in eadem arena? aut haberi cupiam is, qui exactius aliquid
 se scribere posse confidat. Non est cuiusvis viri fortuna
 offragde, nec cuiusvis Principe tanto digna scribere. Loquor
 ingratè, non hac mihi vis, nec tantorum rerum cupax animus.
 Mihi nulla vira, ut ad Horatij verba alludam, at spiritu
 Latiae tenuem Camodur Parca non mirrax dedit. Hoc
 summi Numinis demisso contentis statui me meo pede miteri.
 Non omnibus omnia dederunt Dy. alyp to od quia d' epa
 alyp ut hae v' et eod' v' concesside. Potuit olim a

Flacco Agrippa, ut sua & Caesaris bella scribit. Sed
excusavit se prudenter Flaccus Oda illa, cuius initium:
Scribentis Varro fortis &c. Quanto magis nobis dicendum,
Nos, Vir magne, mag. Sae diure, nec truas Traisipi
tumulos adire nosq;, Conamur, tenues grandia: dum pudor
Imbellisq; lyra, Musa potius vocat Laudos egregij
Principis & Ducum Culpa detestare ingem. Certe alium
vocat iste labor, cui profore plura defluat historica
folix opulenta vna. Non dedito ego muris paribus,
sive Inducias belli portas claudunt, sive eas claudj
nolte Fictam Belyi sub bellicoso Principe, folicitas.
Vale Vir summe, & hanc meam ταπεινωσιν
boni consule. Amstelod. in Non. Martij. ccccxxxiii.

Nobit. Iuv

observantissimis cultor

Caspar Barlaeus,

B

Nobilissimo, amplissimo,
doctissimo; Viri P. Constantino
Augusto Eq. Domino in
Zulzgen Ill. Principi
Jerosi

Augustum